

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 31 Octomvrie st. v.

Nimerit-am oare?

Enigmă să fie?

Cetitorii nostri știu, că în numărul precedent am botezat ceva cu numele „enigmă“.

Cât ne privește, n'avem nici o îndoeală, că nu am fi nimerit-o cu botezarea. Decretul guvernului unguresc, prin care dl G. Baritiu se confirmă de president și dl Nicolae Popea nu se confirmă de vice-president al „Asociațiunii române transilvane“ — merită, așa e convingerea noastră, — numirea ce i-am dat.

Nu numai noi, ci toată lumea ne preocupată și care are cunoștință despre cele-ce se petrec în statul unguresc are să fie de acord cu noi.

Enigmă este decretul d-lui bar. Orczy și enigmă are să rămână, până când își va afla deslegarea, dacă cumva nu se va îngropa ca enigmă de alte evenimente de o importanță mai mare.

Sunt o mulțime de momente, care silesc pe om să se întrebe, ce a putut fi cauza, că dl ministru de interne în ceștiunea aprobării și neaprobării conducătorilor „Asociațiunii“, aleși de încrederea membrilor aceleia, a proces așa cum a proces?

Asociațiunea transilvană română, ce e drept, nu s'a născut în era constituțională de astăzi. După multe alte analogii s'ar pute să nu aibă har înaintea puternicilor de astăzi. Scim însă, că după un trecut de șase ani, din alte împregiurări, a intrat și ea, ca multe alte institute asemenea dinsei, în era constituțională maghiară „liberală“.

Este adevărat, că era constituțională maghiară n'a fost nici când, cel puțin față cu Românii, mai liberală ca alte ere premergătoare. Dovada cea mai elatantă pentru aserțiunea aceasta este, că de când trăim în era aceasta, înregi-

străm mai numai perderi și restrîngerii în libertate în toate direcțiunile. Cu toate acestea nici în era aceasta guvernul „liberal“ unguresc până acum nu s'a oșebit de guvernele „neliberale“ premergătoare. A aprobat alegerile făcute din partea membrilor „Asociațiunii“.

Cum de tocmai acum vine guvernul unguresc să facă us de puterea sa în chipul cum am vădit, că a făcut, nu ne scim da seamă. Sîntem convinși, că tot atât de puțin 'și-ar scî da seamă și dl ministru, care a subscris decretul, dacă am trăi într'un timp, când ministrii unguresci maghiari ar fi responsabili reprezentanței regatului și nu unei majorități duse din grația ministrilor unguresci maghiari în reprezentanța regatului unguresc.

„Asociațiunea“ este un institut, care stă departe de luptele politice. Pe dînsa o preocupă — după firea ei — lucruri, care au a face numai cu literatura și cultura poporului român. Cei aleși ca să o conducă, presidentul și vice-presidentul ca atari, stau și ei departe de luptele politice. Chemarea lor, de a sta în fruntea acelora, care se ocupă cu literatura și cultura poporului român, are mai puțină înfrîmîntă asupra mersului politicii decât chemarea d. e. a unui cetățean de onoare într'o reprezentanță a unui municipiu politic sau a unei comunități politice.

Dacă cumva ministrul de interne s'ar afla îndemnat a controla, că cui se dă dreptul de cetățean de onoare, și ar denega d. e. lui Ludovic Kossuth exercitarea acestui drept, lucrul s'ar explica de sine.

Denegarea, abstracțiune făcînd dela aceea, că din reprezentanțele municipiilor și comunităților politica nu este exclusă, s'ar mai pute justifica din consideranțe personale. Căci dacă ar fi vorba de Kossuth sau de alt individ de aceeași pozițiune politică, negreșit că un ministru, ori-și-cum l-ar chema, ar trebui să țină cont de conduita politică a aceluia, căru i-se conferă dreptul, de fi membru într'o corporațiune de unde politica nu este exclusă.

Deci, dacă unui individ de pînura lui Kossuth, care e ostil stării de lucruri din monarchia austro-ungară, care

e ostil Monarchului actual și dinastiei acestuia, dl ministru ung. de interne deneagă, să ăicem o vorbă, aprobarea de cetățean de onoare, are înțeles pentru ori-și-cine.

Nu scim, dacă se aprobă sau nu se aprobă conferiri de cele atinse lui Kossuth sau altor indivizi de categoria aceluia. Dar' nici că voim să controlăm pe dl ministru de interne sau să-l tragem la răspundere, dacă aprobă sau nu aprobă acte, care privesc conferiri de drepturi cetățenești lui Kossuth și semenilor lui. Este treaba d-lui ministru, ce face și cum drege în asemenea casuri. Noi am voit numai să atingem coarda aceasta, ca să fie evident, că dl ministru în astfel de eventualități fiind rigoros, nici noi și de sigur nici alții nu ar fi surprinși. Atunci însă procedea d-lui ministru nici noi, nici nimenea n'ar fi îndreptățit a o boteza „enigmă“.

Să ne întoarcem la enigma justificată.

Precum poate vedea ori-și-cine, și firea cea cu totul pacinică a unui institut ca „Asociațiunea“, institut de pîrtat cu totul de valorile politice în statul unguresc, este de natură din incidentul decretului bar. Orczy a excita reflectări. Se înțelege, dacă institutul nu e maghiar.

Dacă luăm însă în considerare și persoanele, care figurează în decretul ministerial, reflectarea este în mod și mai considerabil excitată.

Asupra cui? Asupra persoanelor? Nu. Asupra enigmei.

Noi însă să reflectăm în vre-o câteva cuvinte și asupra persoanelor, pentru-ca într'una să reflectăm și asupra enigmei.

Dl George Baritiu este om foarte cunoscut, nu numai între Români, ci și între celelalte naționalități surori. Ca întemeietor al „Gazetei Transilvaniei“ și al „Observatorului“, ca membru al comitetului național dela 1861—1869, ca reprezentant fruntaș al pasivității, dela 1881 membru al comitetului național electoral, dela 1884 president al acelui comitet, negreșit că este un bărbat mai mult politic.

Dl Popea, vicar arhiepiscopesc din timpul fericitului arhiepiscop și metro-

polit Andreiu baron de Șagura, este adevărat, că și dînsul încă din tinerețe a luat parte la diverse și importante acțiuni politice. Cu toate acestea, ca persoană bisericească, pentru dînsul politica totdeauna a fost așa ăicînd de mîna a doua, lucru de prima ordine pentru dînsul a fost biserica.

Operele, cu care acest din urmă va lua un loc frumos în literatura noastră românească, sînt toate de natură bisericească. Rol politic de ordinea dîntău noi nu ne aducem aminte să fi avut vre-odată. Tot ce scim în privința a-cesta este, că aderează la același program politic național, la care aderează și dl G. Baritiu.

Prin cele de mai sus însă, departe de noi să ăicem, că activitatea d-lui N. Popea este inferioară în careva privință celei a d-lui G. Baritiu. Aceasta nu se poate. Mai mult în felul activității lor se deosebesc amîndoi unii de alții. Poate-că nu vom greși, dacă vom adăuga, că și în modul cum au proceas amîndoi în tot timpul activității lor.

La Români sînt deci amîndoi bărbați cu trecere. Amîndoi au un trecut destul de remarcabil. Amîndoi 'și-au asigurat și până acum un loc distins în memoria, care va servi de oglindă urmașilor nostri în timpurile depărtate ale viitorului.

Așa trebuie că a cugetat și adunarea generală dela Abrud, când astăvără prin alegere i'a pus în fruntea instituțiunii, care e hrana intelectuală a Românilor transilvăneni.

Pe când noi prețuim pe amîndoi bărbații, George Baritiu și Nicolae Popea, întocmai ca adunarea generală a „Asociațiunii“ dela Abrud, pe atunci domnul ministru de interne este de altă părere. Dînsul pe dl G. Baritiu, pe bărbatul politic *per excellentiam* îl află de bun să stee în fruntea „Asociațiunii transilvane române“ ca președinte; pe domnul Nicolau Popea, care este în prima linie persoană eclesiastică și numai în a doua personagiul politic, nu-l află demn să stee în fruntea „Asociațiunii“ ca vice-președinte, așadar într'un post ori-și-cum mai subordonat.

Domnul ministru nu ne spune motivele, pentru-ce pe unul îl aprobă

și pe celalt nu-l aprobă. Motive însă tot trebuie să fi avut, când a lucrat așa precum a lucrat. Un ministru nu poate, nu este permis să facă nici cel mai mic act public în lipsă de motive.

Dacă dar' domnul ministru a trebuit să aibă, atunci întrebarea este, că ce fel au putut fi acelea?

Motive de calificatiune literară și culturală n'au putut fi. Pe cât scim, dl ministru nici dela unul, nici dela altul n'a cerut documente, prin care să-și probeze calificatiunea.

Motive politice?

Sînt greu de a se admite. Pentru-că și unul și altul, cum am vădit, profesează același program politic.

Să ăicem doară, că domnul ministru de interne s'a convertit la principiile politice ale domnului George Baritiu, ear' nu se poate, fiindcă ar involucra o contradicție, deoarece-ce și domnul N. Popea este aderentul acelorași principii politice. Să ăicem, că s'a convertit dl G. Baritiu la principiile politice ale domnului ministru bar. Orczy, care sînt egale cu ale d-lui ministru Tisza, ar fi și mai absurd, deoarece-ce dînsul este presidentul comitetului național electoral al alegătorilor Români din Transilvania și Ungaria.

Dar' să nu ne mai spargem capul cu enigma din decretul ministrului de interne, care privește pe cei doi preșidenți ai „Asociațiunii“. Se va deslega ea de sine, ear' dacă nu s'ar deslega curînd, *periculum in mora* nu există. Lipsese Sphinx-ul, care să mănânce pe cei-ce nu află explicațiunea unui lucru, care seamănă mult cu tragerea ministrului unguresc pe sfoară.

Din a cui parte?

Și aceasta o lăsăm la discrețiunea ministerială.

Pentru noi e destulă satisfacțiune, că am botezat copilul, dîndu-i numele cel mai potrivit.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 31 Octomvrie st. v.

Conflictul ce s'a iscat între guvernul unguresc și între primarele Simor încă pe timpul ministrului Trefort s'a aplanat definitiv, dar' într'un mod,

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fapta omenească.

Scrisori adresate unui om tînr.

III.

Iubite Amice!

Departa vrei să mă duci!

Constați cu un fel de mulțumire răutăcioasă, că desic chiar eu însumi ceea-ce am ăis, când afirm, că numai un „pentru-ca“ poate să hotărască voința omului.

Ceea-ce hotărăsece voința sînt motivele, ear' motivul, — ăici tu, — nu e un „pentru-ca“, ci un „pentru-că“: voesc să mănânc pentru-că sînt flămînd și mănânc pentru-ca să mă satur.

Ești dar' de părerea, că foamea e motivul (pentru-că), ear' săturarea e scopul, efectul intenționat (pentru-ca) al voinței de a mănca.

Eu, — iubite amice, — sînt de părerea, că părerea ta e foarte greșită și că ea nici odată nu va pute să te ducă la înțelegerea voinței.

Lucrurile din lumea aceasta, ori-și-cum ar fi ele, pentru noi sînt cauze și efecte.

Fiecare din ele este efectul unui șir de cauze și una dintre cauzele unui efect oarecare: altfel noi nu putem să le înțelegem. Pretutindenea și totdeauna înțelegem ceea-ce este în clipa aceasta numai ca urmarea firească din ceea-ce a fost în clipa trecută.

Căutăm totdeauna chiar fără-ca să vom această legătură causală și atunci, când nu o putem găsi, rămînem umiți, adese-ori chiar cuprinși de spaimă, fiindcă nu „înțelegem“ ceea-ce este. „Înțeles“ va să ăică tocmai această legătură între ceea-ce a fost și ceea-ce este, între cauză și efect.

Umbli dar' pe calea cea bătută, când îmi ăici: *Cum s'ar pute, ca efectul voinței, a cel „pentru-ca“, să fie totodată și cauza voinței?*

Aceasta, iubite amice, nici nu se poate: vorba e însă, că voința e în toată lumea aceasta singurul lucru, pe care nu putem să-l înțelegem ca cauză ori efect. Ea este în același timp și cauză și efect: ea singură e însăși cauza ei proprie. Nici odată dar' nu putem să o înțelegem, dacă o privim din punctul de vedere al causalității.

De aceea 'ți-am și ăis, că am merge prea departe, dacă am voi să cercetăm, „ce este voința mea și cum se produce ea în mine“.

Tu vrei însă să mergem departe: ei bine, mă supun, — vreau și eu!

După-ce 'ți-ai dat silința de a mă convinge, că nu un „pentru-ca“, ci un „pentru-că“ are să hotărască voința, vii tot tu și 'mi pui în toată naivitatea întrebarea —: „Dar' dacă e rău ceea-ce eu cred, că e bine, și e bine ceea-ce alții stăruie să fac“?

Care va să ăică: te temi de efectul voinții, de consecuențele faptei tale?

Ce-ți pasă de ele? — N'au să hotărască voința ta!

Voesc, că tu ești om liber!

Vorbă e însă, că nu poți voi cătă vreme te stăpînește temerea aceasta; voința se hotărăsece numai în clipa când nu te mai temi de consecuențe, când nu-ți mai pasă de unele din ele și ești tare în credința, că celelalte vor fi anume așa cum le voesci.

Ceea-ce tu voesci nu e fapta, ci consecuența, efectul, rezultatul, care nu se poate produce decât prin mijlocirea faptei tale.

Dacă ai scî, că rezultatul voit se produce și el de el, n'ai mai voi fapta; dacă ai scî, că rezultatul voit nu se produce, ear' n'ai mai voi-o: ceea-ce vrei în toate împregiurările e numai rezultatul.

Să vedem deci ce e rezultatul acesta, care pentru tine e numai efect, ear' pentru mine și cauză și efect, cum vrei tu.

Într'una din nopțile de primăvară mă întorc dela pădure, unde petrecusem ăiaua în-treagă.

E urît să umbli noaptea prin pădure, fiindcă nu vești ceea-ce-ți stă în cale, nici ceea-ce vine în urma ta, nici ceea-ce e la dreapta ori la stînga. Înaintezi cu multă băgare de seamă, pentru-ca nu cumva să dai în vre-o groapă ori să te împedeci de vre-un curpîn; te uiți mereu împregiurul tîu, fiindcă în dosul fiecărui copac poate să fie ceva și din toată tufa poate să sară ceva. Tresari, când auzi cel mai mic șgomot, fiindcă nu scii, care e cauza acelui șgomot și ce are să urmeze după el. Îți faci în sfîrșit fel de fel de închipuiri, fiindcă mintea omenească e făcută așa, că trebuie neapărat să caute o cauză

pentru efectele ce i-se ivesc și, dacă nu o poate găsi, 'și-o închipuiesce.

Mai adăugă la toate acestea, că eram și obosit de munca ăilei, și vei înțelege, căt de ușurat mă simțiam când am eșit din pădure pe o poiană întinsă, unde chiar și prin întunerecul nopții ochii mei străbăteau mai departe. Erau și pe aici gropi, era pe ici pe colo câte un copac, în dosul căruia s'ar fi putut ascunde ceva, căte o tufă, din care putea să sară ceva, era la oare-care depărtare întunerec nestrăbătut de ochiul meu, dar' vedeam cele-ce stăteau în calea mea, nu puteam să fiu surprins și puteam să ocolesc gropile și copacii și tufele.

Mai ușurat încă mă simt după-ce întru în satul meu, unde trăiesc, unde am crescut, unde nu mai am nevoie să ved, ci pot umbra și cu ochii închiși, fiindcă le știu toate. Nu sînt însă chiar nici aici ferit de frică și trebuie să fiu mereu cu băgare de seamă, fiindcă în sat sînt căni și oameni. De aăi-dimineată, de când am plecat, multe s'au putut schimba, și mai ales în gîndul oamenilor multe pot să fie, pe care eu nu le știu.

Ferit de frică nu sînt decât după-ce am intrat în casa mea și am încuiat ușa după mine, ba nici chiar atunci nu totdeauna.

Așa, iubite amice, cum trec eu prin pădure, prin poiana întinsă și prin satul meu, ca să ajung a mă odihni în casa mea, așa trece omul cu voința lui prin lumea aceasta.

Cu cît mai bine vede cele-ce sînt împregiurul lui, cu atît mai puțin se teme de ceea-ce va urma; nici odată însă nu vede tot,

nu scie tot și de aceea totdeauna se teme și numai în el însuși poate găsi odihna tîgnită, ba chiar nici aici nu totdeauna.

Temerea aceasta e frîul voinței omenești: fac ceea-ce fac, pentru-ca prin fapta mea se înlătur primejdia, de care mă tem, ori pentru-ca prin ea să mijlocesc producerea rezultatului, pe care îl voesc.

Altfel n'am cuvinte de a-mi da oste-neala să sevrîresc fapta.

Nu însă totdeauna fapta mea ea singură e ceea-ce înlătură primejdia ori ceea-ce produce rezultatul.

Omul ușuratic nu se teme din destul și de aceea dă adese-ori în gropi, sevrîșind fapte, care nu înlătură, ci aduc răul, de care nu se teme; ear' omul mărginit și nesciutor se teme prea mult și astfel sevrîșește adese-ori fapte, care erau de prisos ori zadarnice.

De aceea cumpătul e înțelepciune și înțelepciunea e cumpătare: stăpînirea de sine a omului, care scie și înțelege, deci nu voesc să facă decât ceea-ce este în natura lucrurilor să fie.

Ear' așa nu este nici un om în toate momentele vieții sale.

Ajuns în satul meu, merg cu pas grabnic, dar' tot cu băgare de seamă, de-alungul uliței ce duce spre casa mea.

Un șgomot!

Ce este? Sînt pașii unui om, care aleargă prin grădina rămasă la dreapta, în dosul meu.

Cine poate să fie acest om, care acum, pe la meul nopții, aleargă prin grădina. Ce

care dovedește o capitulare deservită a primatului catolic. Actualul ministru de instrucție, contele Albin Csáky, a adresat la 28 Octomvrie n. primatului Simor o scrisoare, prin care a răspuns la scrisoarea, pe care primatul a fost adresat-o la timpul lui ministrului Trefort. Contele Csáky a declarat, că are intenția, de a regula din temelie dreptul de control al inspectorilor de școli, care în deosebite diocese se exercită în deosebite moduri. Ministrul recalcă mai departe pe cardinalul, ca el să lucreze într-acele, ca atestatele de calificare, ce s'au extradat deja fără subscrierea inspectorului de școli, să se substearnă ulterior spre subscriere și ca directorul Regéczy dela preparandia de învățători din Tyrnau să fie dojenit în mod corespunzător. După o împărțire a diarului „Nemzet”, cardinalul Simor a răspuns la această scrisoare a ministrului la 8 l. c., comunicându-i, că el a luat deja dispozițiuni, ca atestatele din cestiune să se substearnă inspectorului de școli spre subscriere. Directorul Regéczy a primit totodată o dojană aspră pentru procederea sa cu adausul, că la cas, că se va repeta aceasta, va avea să fie tras în cercetare disciplinară.

Se vorbește acum, că ministrul de instrucție are de gând să reguleze dreptul de inspecție al statului în înțelegere cu episcopul, dar' prelungea scutirea deplină a drepturilor statului. Ministrul Tisza se poate bucura de succesele colegului său.

Stările de lucruri din Sârbia nu sînt tocmai așa de strălucite, precum le prezintă mai ales diarele maghiare guvernamentale. Atât „Pesti Napló” cât și „Budapester Tagblatt”, primesc dela oameni de încredere din Sârbia scrisori, prin care se înfățișează lucrurile din Sârbia într-o lumină pe cât se poate de posomorită.

Eată ce scrie și foia engleză „Pall Mall Gazette”: „Fără îndoială în Sârbia nu va avea să izbucnească o insurecție, ci chiar o revoluție. Și ea ar fi moralicesc justificată, admițând, că ea s'ar putea duce în deplină îngrăbă și cu succes. Dacă regele Milan va putea ori nu fi expedit de acolo, atîrnă dela armată, și despre atitudinea armatei nu avem nici o informație. Sperăm însă, că nu se va întempla nimic, până nu se va oferi garanță absolută a unui succes deplin.”

„Politische Korrespondenz” primește din Paris scirea, că înțelegerea ce s'a efectuat între Anglia, Germania și Franța cu privire la blocada țărilor Africii-de-Ost este întinpată în cercurile mai serioase din Paris cu satisfacție, nu numai pentru însemnătatea umanitară a întreprinderii, ci și în vederea efectului, pe care îl va avea această înțelegere asupra păcii generale din Europa. Ideea, de a arangea în Londra o conferință în scopul stabilirii măsurilor pentru suprimarea negoțului cu sclavi, încă este bine primită în Paris.

caută el? Ce vrea? Ce a făcut? De ce aleargă?

Aici e vre-un lucru rău la mijloc! Mă opresc și mă întorc, dar' n'am vreme să mă mai gândesc, căci eată un cap se ivesc deasupra gardului: omul acela voese tocmai să sară gardul ca să ajungă în uliță.

Mă retrag și mă tîpulesc în dosul unui plop din apropierea gardului.

De ce s'întîrsească fapta aceasta?

„Pentru-că” îți e frică de omul acela, — ții tu. — Ești singur, obosit, cu mâna goală; ești chiar din fire om, care se ferește de ori-și-ce conflict; ai nevastă și copii; nu scii ce poate să urmeze din înțînirea ta cu acel om: te dai la o parte, ca să scapi cu bine și să ajungi cât mai curînd a te bucura de odihna mult dorită.

Nu, — iubite amice, — frica în sine nu hotărăse fapta mea: mă ascund pentru-ca să mă simt mai sigur, pentru-ca să nu-mi mai fie frică.

Dar' tot îmi este frică.

Omul acela sare gardul, trece ulița și o ia pe ceaaltă parte a uliței drept înainte, în direcțiunea, în care am să merg și eu ca să ajung acasă.

Îl cunosc. E Petrea Ciobanului, unul din cei mai primejdioși oameni, care a s'întîrse mult fapte rele, dar' le-a chibzuit totdeauna așa, că nu 'i-s-a putut dovedi vinovăția. Nu mă mai îndoiesc, ca și cum a s'întîrse vre-o faptă rea, și tremur în tot trupul, căci omul acesta e în stare să mă omoare, dacă mă vede upilat în dosul plopului.

Într'un rescript al Țarului către admiralul general marele principe Alexis se exprimă mulțumirea, că sub conducerea marelui principe s'a executat totdeauna și cu succes voința împăratului, de a avea pe Marea-Neagră o flotă, care e potrivită a asigura locuitorilor de pe țărmuri dezvoltarea neîmpedecată a tuturor întreprinderilor industriale și comerciale. Împăratul, se ție în acel rescript, s'a convins despre aceasta cu prilejul petrecerii sale în Rusia-de-Sud și a privit cu o adevărată bucurie la întreaga escadră de război, care e gata a interveni pentru drepturile Rusiei pe Marea-Neagră.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Seliște, 23 Octomvrie v. 1888 *).

Două momente mai însemnate s'au petrecut astăzi în Seliște, care merită a fi aduse la cunoștința publică, și anume: Sfințirea unei aripi de școală, consistătoare din trei odăi, între care o sală foarte frumoasă, din nou zidite; apoi o producție musical-teatrală, arangată de corpul învățătoresc la inițiativa și stăruința zeloșilor învățători Romul Mircea și D. Lăpădat.

După s'întîrșirea serviciului divin în biserică, cu procesiune a mers public în edificiul școlii, unde s'a făcut sfințirea apei, cu care ocaziune veteranul învățător dl. director M. Stoica țină o vorbire ocazională foarte potrivită, în care între altele reaminti și următoarele cuvinte adresate Seliștenilor de Marele Arhiepiscop Andrei: „Fiți cu precauție în alegerea de învățători. Să nu aveți în vedere locul nașterii, ci vrednicia lor.”

Acolo, unde mai înainte cu câteva oare se adunase un număr public, care cu pietate și evlavie implora binecuvîntarea cerului asupra noului edificiu și a celor ce vor intra întru el, acum încă de pe la 6 oare seara începură earși a se aduna tot în acel loc, de astădată însă pentru-ca să se veselească și distragă prin impresiunile plăcute și variate ce aveau a se peronda în decursul exhaureării punctelor din program.

Prelungă inteligența întreagă și alți mulți frunzași din Seliște, au mai fost de față și mulți oaspeți de prin comunei învecinate, precum și doi d-ni ofițeri din România.

Cutez să afirm, că nici odată la astfel de ocazii n'am văzut în Seliște un public mai numeros ca de astădată.

Când se ridică cortina ne vădurăm față în față cu dragălași băieți și băiete din a IV-a clasă paralelă, în mijlocul cărora se ivi învățătorul R. Mircea, și surprinse publicul cu „Hora Severinului” cântată în două voci.

Toate cântările ce au mai urmat au fost foarte bine executate au produs o plăcută impresie asupra auditorilor, ear' după finirea fiecărei piese un vîfor de aplauze și expresiunile: „Bravo Mircea! Trăească învățătorii!” se părea, că ridică sala în slavă.

Nu e vorba, multă muncă și osteneală va fi costat pe dl. Mircea până a instruit pe elevi, mai cu seamă, că ei n'au prea fost deprinși a cânta în cor în două voci, dar' deplinul succes 'i-a recompensat munca sa de mai multe săptămîni.

*) Întîrșit din lipsă de spațiu.

Redacțiunea „Tribunei”.

Dar' el trece cu pas iute înainte și eu rămân în urmă. Nu m'a zărit.

Ce fac eu mai departe? Rămân? Plec în urma lui? Mă întorc înapoi.

Eată-l a scăpat ceva jos între buruieni. Ce va fi fost? — Nu-mi pasă! — Însă el s'ar pute întoarce ca să caute ceea-ce a scăpat, ar pute să mă zărească.

Mă uit la gardul de lîngă mine: nu e înalt și, dacă-l sar, ajung preste grădini acasă la mine, fără-ca el să mă mai poată vedea.

Așa și fac.

De ce am făcut așa?

Pentru-ca să nu-mi mai fie frică.

Dar' tot îmi e frică.

Sosesc acasă, încui ușa în urma mea, mă așez la odihnă, dar' frica nu mă lasă să dorm.

M'a văzut oare Petrea când am sărit gardul? Dacă m'a văzut, nu va afla el oare cine a fost omul, care a sărit gardul.

Ce are, Doamne, să urmeze mai departe? Ce trebuie să fac eu?

Dar' eu nu sînt numai așa de capul meu în lumea aceasta: am muncit toată ziua, am făcut drumul cel lung, m'am s'întîrșat și sînt prin urmăre obosit; îmi e frică, dar' îmi e și somn, și fiindcă somnul îmi e mai mare ca frica, eu adorm.

Dimineața când mă deștept din somn par'că nu mă mai tem atât de rău, am însă sentimentul, că am scăpat prin cuminția mea de o primejdie.

(Va urma.)

Declamațiunile au fost predate atât de băieți, cât și de băiete, foarte frumos și cu mult sentiment.

Bucuria și entuziasmul se vedeau din fețele tuturor, ear' cu deosebire în ochii părinților copiilor debutanți se vedeau jucînd la crimi de bucurie.

Ce idee minunată este arangerea astorfel de petreceri, care, prelîngă netăgăduitul folos moral, aduc și venit material.

Partea a doua din program a fost piesa teatrală „Cinel-Cinel”, jucată de corpul învățătoresc.

Rolul principal, Graur, a fost jucat de dl. Mircea, care prin plăcuta sa înfățișare exterioară, prin costumul țăranesc bine potrivit, prin vocea sa sonoră, prin flexibilitatea și ținuta sa întreagă, a făcut cea mai bună impresie, executînd rolul său foarte precis.

Boerul Sandu a fost jucat de dl. Lăpădat. Om glumeț din fire, spirit vesel și vioiu, prin glumele sale intercalate în text, dl. Lăpădat a produs mult haz, la multe scene trebuia să se întreprindă până se domolia risul publicului.

Smarandita, nepoata boerului Sandu, a fost d-ra învățătoare Aurelia Florian. Fața sa veselă, zimbătoare, vocea sa simpatice, talia proporționată, costumul seliștenesc cu gust și cochet arangate și mișcările sale elegante au produs un efect deosebit, ear' „Florica”, reprezentată prin d-ra Constanța Florian, prin tonul și mimica sa de tot naturale, ne făcuse să credem, că într'adevăr „feciorul boeresc din Moldova, de când a venit aici” 'i-a întors mințile — a zăpăcit-o.

Celelalte persoane cu rol mai secundar încă au contribuit mult la reușita piesei prin ajutorul dat la cântări.

Când s'a lăsat cortina neîntrerupte aplauze au făcut pe diletanți să apară de nou pe bină, cu care ocaziune au mai cântat piesa „Bucurii nevinovate”, care încă a trebuit repetată.

După producțiune a fost joc, care încă era de tot animat, ceea-ce a făcut pe oaspeți să nu se depărteze decât odată cu dorile.

Prelungă neprețuitul câștig moral, după-cum sînt informat, arangerii s'au bucurat și de un frumos venit material, întrînd preste 120 fl., din care după detragerea speșelor rămân vre-o 70 fl. în favorul bibliotecii.

Încheiu această corespondență cu dorința, ca corpul învățătoresc cât de curînd să ne mai procure astfel de seri plăcute. — b. —

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat preagrațios a dărui din casseta Sa privată câte 100 fl. pentru bisericile și școlile graț. din Mediaș și Leordina.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit de sub-notar la judecătoria cerc. din Arad pe Eduard Brück, practicant în drept la acea judecătorie. — Președintele trib. din Cluj a numit pe practicantul în drept fără diurnă Dr. Mihail Rotaridesz de practicant în drept cu diurnă. — Direcțiunea financiară ung. din Seghedin a numit pe Stefan Takáts de practicant fără diurnă la percepătoratul din Seghedin.

Transferare. Ministerul reg. ung. de justiție a transferat pe subnotarul trib. reg. din Cluj Dr. Bela Gajzagó în aceeași calitate la trib. reg. ung. din Arad.

Camera advocațială din Arad aduce la cunoștință, că avocatul Dr. Bela Ring s'a înscris în lista acelei camere.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Adolf Abeles în „Alberti”; minorul Ioan Spisák în „Barna”; Albert Klein în „Kallós”; Iosif Klein în „Kiss”.

Procesul de presă al revistei „Românice Revue” se va petrecea din nou la 22 Noemvrie n. înaintea curții cu jurați din Budapesta.

Îubilenți de 50 ani al unui avocat român. Avocații din Șomcuta-mare invită la „banchetul” ce-l vor arangea în onoarea domnului avocat Iosif Pop de Șomcuta-mare la 17 Noemvrie st. n. a. c. 6 oare după amiaza, în sala casei pretoriale a fostului district Chior, din ocaziunea îubileului de 40 ani al avocației îubilantului.

Din viața îubilantului servească următoarea schiță biografică: Dl. Iosif Pop a depus cenzura advocațială la 17 Noemvrie 1838 înaintea tablei regesci din Mureș-Oșorhei, din acest moment, — parte ca avocat privat, parte ca protoșcalul fostului Chior și ca deputat ales în dieta din Ardeal, — a funcționat până la anul 1848. După anii viroși din 1848 și 1849 până în 1853 s'a retras din viața publică, în anul 1853 însă, conform ordinațiunii patentele, de nou a depus cenzura advocațială în limba germană înaintea tribunalului suprem cesaro-regesc din Sibiu și ca avocat de nou a muncit până în anul 1861. În 1861 jurisdiecțiunea Chiorului 'i-a ales de vice-căpitan primar și în acest post de frunte, parte ca vice-căpitan primar și președintele tribunalului districtual, parte ca deputat ales în două rânduri și anume în ciclul din anul 1869—1872 ca delegat, a funcționat. În 1873 Maiestatea Sa preagrațiosul Împărat și Rege 'i-a denumit jude la tabla regescă din Budapesta, însă acest post splendid din cauze sani-

tare și familiare nu 'l-a putut primi și așa din anul 1873 de nou până în ziua de azi funcționează ca avocat în deplină putere spirituală și corporală.

Pentru splendoarea și decoarea s'întîrșărilor sînt rugate și mult on. dame a felicită pe arangeatori cu prezența lor.

Ca oaspeți s'au putut fi încurcăriți, sînt rugați participanții a avisa de timpuriu pe dl. Victor Marc, notarul comisiei arangatoare.

Universitatea sâscască își reîncepe școlile Joi la 15 l. c. n.

„Crucea-Roșie.” Rog pe toate acele domnișoare, care au promis, că vor conlucra pentru bazar, ca să se prezenteze Marți, în 13 Noemvrie n., după amiaza la 4 oare la doamna Iosefina Bielz (strada Cisanădiei Nr. 25) la o ultimă consultare. În numele comitetului de dame: Iosefina de Brennerberg.

Favoruri pentru ofițerii în rezervă. „Pol. Corr.” aduce scirea din Viena, că ministrul de culte austriac face într-o ordinație a sa întrebarea la rectoratele tuturor universităților, ce fel de favoruri s'ar putea acorda relativ la absolvarea studiilor și admiterea la examenele de stat acelor voluntari de un an, care după absolvarea anului de serviciu prezent au depus cu succes examenul de ofițeri în rezervă.

Stipendii. Foaia oficială publică concurs pentru două stipendii de câte 420 fl. anuali, care se vor conferi pe timp de trei ani la doi tineri din Ungaria, care vor frecuenta academia artelor plastice din Viena. Un stipendiu este menit pentru sculptori, unul pentru arhitecți. Petițiunile sînt a se adresa în decurs de 6 săptămîni începînd dela 20 Noemvrie pe calea consiliului țărilor pentru artele plastice (museul național din Budapesta) la ministerul de culte și instrucțiune publică.

Proiectul de conversiune. Opoziția moderată a dietei ungare a hotărît să respingă proiectul de conversiune.

Biserica română gr-or. din Ungaria și foile rusesci. Foile rusesci atacă cu vehemență biserica română greco-orientală din Ungaria și Ardeal din cauza hotărîrii congresului național-bisericesc, de a se tipări cărțile bisericesci cu litere latine de aci înainte. Ele țin, că măsura aceasta nu înseamnă altceva, decât o completă desfacere de cătră vecinii dela răsărit și meadă-noapte.

Contra noiei legi militare s'a început o mișcare generală între toți studenții academici din Ungaria. Cu deosebire dispozițiunea, care voese să interdică voluntarilor dreptul de a-și urma studiile universitare și în decursul anului de voluntariat, este aceea, contra căreia studenții academici protestează. După-cum spun foile maghiare, studenții universității din Cluj, pentru a da agitațiunii un pond mai mare, au provocat pe studenții dela toate academiile de drept din țeară, ca să subscrie cu toții petițiunea, care vor adresa-o ministerului în această materie studenții din Budapesta. Argumentul principal, pe care se bazează provocarea, este acela, că întrînd noua lege în vigoare, studenții numai cu un an mai tîrziu vor pute deveni avocați, medici, ingineri etc.

Avis proprietarilor de mori, pine etc. din comuna Sebeșul-săsc, Petrifalău și Lancrăm, cărora li se aduce prin aceasta la cunoștință, că termenul de înaintare a planurilor prescise despre realitățile mai sus indicate, după cum sîntem rugați a publica din partea oficiului comitatens a comitatului Sibiu, expiră cu 15 l. c. st. n.

Scire diaristică. Sîntem anunțați, că dela 1 Noemvrie st. v. a. c. diarul politic „Telegraphul” din Bucuresci își va schimba titlul în „Telegraphul Român”. De altminteala va rămîne tot cu programul său de până acum și tot sub direcția și în proprietatea dlui I. G. Bibicescu.

Paricidul din Dobrița Iosif Móríc. Ministerul de justiție a stabilit dîlele acestei competențe tribunalului de război de honveți în afacerea paricidului Iosif Móríc. Existau anume îndoeli cu privire la competență, deoarece, după părerea unora, afacerea s'ar fi ținut de tribunalul criminal ordinar. Móríc zăcut acum bolnav în spitalul de garisoană și după însănătoșare 'i-se va publica numai decît sentința.

Căsătoria prințului de Battenberg. Organul guvernului ducalului Coburg publică următoarea desmîntire a scirei aduse de diarul englez „Truth”, că prințul Alexandru de Battenberg tot se va căsători cu princesa Victoria, sora împăratului german: „Foaia engleză „Truth” istorisește, ear' foile germane reproduc scirea, că căsătoria prințului de Battenberg tot se va întempla, că ar fi fapt, că contractul de căsătorie între prințul și princesa s'ar fi stabilit prin mijlocirea ducelui de Sachsen-Coburg. După-ce, din nenorocire, nimic nu este atât de absurd, ca să nu fie credut de cineva după-ce este tipărit, nu va fi superflu a declara, că scirea lui „Truth” este o scornitură cu deservire nemotivată.

Afaceri revoluționare din Polonia. Corespondentul din Petersburg al diarului „Daily Telegraph” împărțasece cu data de 5 Noemvrie următoarele: O depeșă ce o trimite generalul Gurko ministrului de interne comunică descoperirea unei societăți revoluționare din Polonia. 23 studenți ai unei aca-

demii agronomice, precum și un jude instructor și mai mulți funcționari de stat, aproape toți Ruși, au fost arestați sub cuvînt, că sînt membri ai acestei societăți. Acușați sînt închiși în citadella din Varșovia și vor fi puși înaintea unui tribunal de război, deoarece-ce în oraș domnește deja de mult starea de asediu. Partidul revoluționar, într-o proclamațiune ce a publicat tocmai acum, arată asupra celui mai nou atentat la viața Țarului în Kuitais și regretă că nu a succed. Amenință însă cu o repetire a atentatului, dacă se vor refusa justeile ei pretențiuni. — După o împărțire a corespondenței din Odessa al diarului „Daily News”, poliția din Sebastopol se fi făcut descoperirea, că în ziua după plecarea familiei împărătesci s'au fost plănuit acolo un atentat la viața Țarului.

Cănele Țarului. Catastrofei pe calea ferată dela Borki a cădut drept victimă și cănele de predilecție al Țarului. Malymța, așa îl chema pe acest dobitoc credincios, era o căne mare siberică cu lungi floace albe. Ea dormia lîngă patul Țarului și în decursul zilei stătea în cabinetul acestuia, trăgînd cu dinții de vestmintele vizitatorilor, dacă audiența se prea lungia. Un semn al stăpînului era de ajuns, pentru-ca Malymța să-și facă slujba.

Omorurile din Londra, care au pus înțreagă capitala Angliei în cea mai penibilă mișcare, nu mai înceată. Dîlele trecute ear' a fost omorîtă o femeie cu renume slab. În urma acesteia iritațiunea în toate cercurile este atât de mare, încât toate cestiunile afară de aceasta sînt date uitării. Se susține ca sigur, că ucigașul tuturor femeilor ucise este unul și același monstru cu chip de om. Cadavrul jertfei sale din urmă este mutilat într-un mod grozav. Capul este tăiat de tot dela trup, carnea de pe față s'întîrșă, peptul, nasul și urechile tăiate, ear' pîntecele desfăcut. Ucigașul nu s'a putut afla nici acum.

Nu mai trebuie stenografi. În tipografia diarului „World” din New-York s'a făcut o încercare prea interesantă cu cel mai nou phonograph al lui Edison, care ne anunță, că stăm din nou înaintea unei revoluțiuni culturale. Redactorul-șef al acestui diar a ținut un discurs, în vreme-ce în localul din apropiere funcționa un phonograph. Phonographul reproducea toate cuvintele și nisele culegătorii exercitați culegeau discursul direct după phonograph.

Despre Alcohol.

din punct de vedere sanitar și moral.

(Urmare și fine.)

Înainte de toate organele statului sînt chemate, după-cum ție Bauer, direct sau indirect a lucra într-acele, ca de o parte cu ori-ce mijloc să împedecă dezvoltarea pasiunii de a be; de altă parte de a îngreuna posibilitatea ca indiviții să-și poată procura beutură spirituasă. Indirect: a scumpi vîndărea beuturilor spirituoase, cu deosebire a rachiiului, prin ridicarea dării de consum, a nimici, respective a reduce producerea rachiiului în casele private, a reduce numărul cărcimelor și al locurilor publice, care au dreptul de a vinde beuturi spirituoase în mic, a da concediu de vîndare numai acelor persoane cu caracter, care prin purtarea lor morală dovedesc pe deplin încrederea pusă în ei, că nu se vor folosi de slăbiciunea consumatorilor, — din punct de vedere egoistic, — și prin urmare nu vor seduce consumanții de a be și că vor oferi numai beuturi naturale și nu falsificate; — a pedepsi cu toată rigoarea legii pe acei indiviți, care vînd beuturi spirituoase persoanelor deja în stadiul beției sau copiilor, care nu se află în societatea părinților, respective a conșanșenilor; a nimici dreptul de a vinde ori-și-cui beuturi spirituoase pe credit, — a restrînge timpul vîndării, a controla calitatea beuturilor de vîndare, — a pedepsi cu toată strictețea legală persoanele, care se află în stadiul beției pe strade sau în locuri publice, — a instala edificii de detențiune, în care au de a se interna beții de profesiune așa țiecînd, care în stadiul beției sînt — sieși, familiilor lor și conșanșenilor, — periculoși.

Direct: a ridica sentimentul și ambițiunea morală, a desvolta cultura intelectuală și socială a conșanșenilor, a ridica bunăstarea materială a cetățenilor, a procura nutremente corespunzătoare recreințelor sanitare și ieftine pentru poporațiunea săracă, a înlăni și înlocui cumpărarea, respective vîndărea acelor beuturi, care nu conțin în cantitate concentrată elementul spirituos, respective stricăcios sînătății omului, prin reducerea ad minimum a dării de consum de bere, cafea, teă etc., a desvolta ideea de moderațiune între popor, cu deosebire a instruițiunea despre caracterul și însemnătatea beuturilor spirituoase și despre consecințele triste și stricăcioase ale acelor, a pedepsi beția și pasiunea de abe, în armată și în toate clasele de amployați.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placcate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barciannu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat

de Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”

în Sibiu,

fundată în anul 1868

[529] 45

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

a) în cont a pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.

b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipereș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Băstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarík. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietinul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Țina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Țina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1889.

Anul IV.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc. Cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia regenților europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile vechi și nouă. — Scala timbrelor. — Todorica, poveste. — Dacă vrea Dumnezeu, narațiune populară, de Nicu Gane. — Economic: Cultura inului. — Șoarecii de câmp. — Gardurile vii. — Poezii: „Ochiul lui Bogdan”, baladă de Ciru Economu. — „Deosebite arme”, de Ioan Nenițescu. — „O, suflet! . . .”, de Duliu Zamfirescu. — „Freamet de codru”, de Mihail Eminescu. — „Scrisoare, de Veronica Micle. — Câteva credințe ale Românilor. — Doine populare. — Anecdote populare: Lupul și oierul, de Th. D. Speranță. — Grecii la temniță. — Și așa se potrive! — Liturgia unui mocan. — Mie-mi e urită gâlceava. — Bun răspuns! — Țiganul în tovărășie cu Românil. — Ei, nechează, las' că știu! — Vitejia Țiganului. — Tărgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barciannu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat
de

Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână. (704 pagini.)

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română. (1152 pagini.)

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general
pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.